

Pomáhal i v Bosně. Namísto svatební cesty

Humanitární organizace Adra si připomíná dvacet let působení v našem městě. Pátého prosince pozvala do sídla pobočky bývalé i současné dobrovolníky, aby jim poděkovala za nezištnou práci.

Petr Kimler začal pomáhat potřebným lidem dávno předtím, než místní pobočka Adry vznikla. „Na přelomu let 1989 a 1990 jsme s Františkem Tomancem a dalšími přáteli uspořádali sbírku pro obyvatele Rumunska, kde probíhala krvavá revoluce proti komunismu. V podnicích, kde jsme pracovali, jsme si půjčili kamiony a materiální pomoc dopravili na místo. Neměli jsme statut humanitárních pracovníků a nepožívali právní ochranu. Byli jsme jen parta nadšenců,“ říká devětačtyřicetiletý pracovník Správy železniční dopravní cesty.

Do míst postižených válkou, chudobou a strádáním se – nyní už jako dobrovolník Adry – vypravil ještě několikrát. „Dobrovolnickou brigádu v bosenském městě Tešanj jsme si s manželkou dokonce vybrali jako svatební cestu,“ usmívá se Kimler, i když na ostatní okolnosti vzpomíná s pohnutím. „Opravovali jsme tam rozestavěný rodinný dům, který poničila dělostřelecká palba. Ze šesti členů rodiny zůstal otec se dvěma malými dcerami. Matka s nejstarší dcerou zahynuly na poli při výbuchu granátu, syn na otravu houbami, které nasbíral, aby měli co jíst.“

V posledních letech už Petr Kimler do ciziny s humanitární pomocí nejezdí, před půl rokem se jím navíc narodila holčička, které se snaží co nejvíce věnovat. Práce pro Adru se ale nezřekl. „Pomáhám pořádat některé akce, včetně letních brigád ve Valašském Meziříčí. Jezdí na ně dobrovolníci z celé republiky, kteří zdarma pracují v zařízeních sociální péče. Připravuji pro ně zázemí a program na volný čas,“ vysvětluje.

Bez nadsázky lze říci, že čas a energie, jež Petr Kimler věnuje humanitární organizaci, se mu vracejí v dobrém pocitu z pomoci bližnímu i poznání velké životní pravdy. „Člověk si uvědomí, že si má čeho vážit. V naší zemi je mír,

většina z nás má práci a prostředky k životu. V mnoha zemích světa to není úplně samozřejmé,“ uvědomuje si muž, jenž jubilující Adře přeje, aby vždy našla lidi ochotné pomáhat tam, kde je potřeba, a vracet úsměv a naději těm, kteří je ztrácejí. (Dvacetina místní Adry věnujeme rozhovor na straně 9.)

Petr Kimler pomáhá lidem v nouzi už pětadvacet let.